

CONSILIUL SUPERIOR AL MAGISTRATURII
JUDECĂTORIA CENTRU
MUNICIPIUL CHIȘINĂU

bd. Ștefan cel Mare și Sfânt, nr. 73, MD-2001 Chișinău • tel: (373 22) 27-53-13 • fax: (373 22) 272740

Dosar nr. 487/16
CONSILIUL SUPERIOR AL MAGISTRATURII
JUDECĂTORIA CENTRU MUN. CHIȘINĂU
Expedit la: 19.07.2016
leșire Nr. _____
" " 20 ____
JUDECĂTORIA CENTRU MUN. CHIȘINĂU - ÎN APĂRĂTORI ȘI ÎN CAUZA

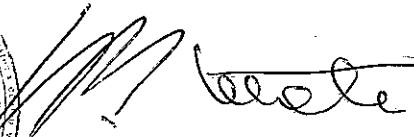
Domnului Alexandru TĂNASE,
Președintele Curții Constituționale a Republicii Moldova

Judecătoria Centru, mun. Chișinău Vă expediază alăturat cererea de ridicare a excepției de neconstituționalitate în temeiul art. 12¹ din Codul de procedură civilă, depusă de către Ipatii Denis, reprezentantul reclamantei în cauza civilă intentată la cererea de chemare în judecată depuse de către Arseni Irina împotriva Serviciului Protecției Civile și Situațiilor Excepționale al MAI, privind achitarea indemnizației de maternitate.

Anexă: Încheierea din data de 14 iulie 2016 pe 3 file.

Cererea de ridicare a excepției de neconstituționalitate pe 11 file.

Copia cererii de chemare în judecată pe 5 file.

Judecător

Sergiu STRATAN

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ
A REPUBLICII MOLDOVA
INTRARE NR. 1009
11 08 20 16

ÎNCHEIERE

14 iulie 2016

mun. Chișinău

Judecătoria Centru, mun. Chișinău

Instanța compusă din:

Președintele ședinței, judecător – Sergiu Stratan

grefier – Nadejda Ceban

examinând în ședință publică, în procedura contenciosului administrativ, cererea de chemare în judecată depusă de către reclamanta Arseni Irina împotriva pârâtului Serviciul Protecție Civilă și Situații Excepționale al MAI privind achitarea indemnizației de maternitate,

constată:

1. La 21 martie 2016, reclamanta Arseni Irina s-a adresat cu o cerere de chemare în judecată împotriva pârâtului Serviciul Protecție Civilă și Situații Excepționale al MAI privind achitarea indemnizației de maternitate.
2. În motivarea acesteia, reclamanta a indicat că la data de 02 iulie 2013 s-a căsătorit cu cet. Arseni Fiodor, și în urma căsătoriei a rămas însărcinată. Soțul acesteia este angajat în cadrul Serviciului protecției civile și situațiilor excepționale. Totodată, a menționat că nu este angajată în câmpul muncii. Prin urmare, la data de 25 ianuarie 2016 s-a adresat la Serviciul Protecție Civilă și Situații Excepționale al MAI cu o cerere prin care a solicitat calcularea și plata în folosul cet. Arseni Irina a indemnizației pentru concediul de maternitate reieșind din cuantumul de 100 % din salariul mediu a soțului Arseni Fiodor. Ulterior, la data de 25 februarie 2016, Șeful Serviciului, dnul Mihai Harabagiu, prin răspunsul nr. 19/7 - A - 12/16, a respins cererea înaintată. Solicită admiterea acțiunii și declararea ilegalității răspunsului Serviciului Protecție Civilă și Situații Excepționale al MAI nr. 19/7-A-12/16 din 22.02.2016, cu obligarea pârâtului de a calcula și plăti în folosul reclamantei a indemnizației pentru concediul de maternitate, în calitate de soție aflată la întreținerea soțului.
3. Prin cererea formulată în cadrul ședinței de judecată din 14 iulie 2016, de către reprezentantul reclamantei, avocatul Ipatii Denis, se solicită ridicarea excepției de neconstituționalitate a prevederilor art. 16 alin. (5) din Legea cu privire la indemnizațiile pentru incapacitatea temporară de muncă și alte prestații de asigurări sociale nr. 289-XV din 22 iulie 2004 și pct. 49 al Regulamentului cu privire la condițiile de stabilire, modul de calculare și de plată a indemnizațiilor pentru incapacitate temporară de muncă, aprobat prin Hotărârea Guvernului nr. 108 din 03 februarie 2005.
4. În acest context, reprezentantul reclamantei consideră că normele indicate *supra* contravin art. 4, 7, 8, 16 din Constituția Republicii Moldova, art. 124 din Codul muncii, art. 37 alin. (4) din Legea nr.320 din 27.12.2012 cu privire la activitatea Poliției și statutul polițistului, art. 50 alin. (4) din Legea nr.170 din 19.07.2007 privind statutul ofițerului de informații și Securitate, art. 30 alin. (8) din Legea nr.134 din 13.06.2008 cu privire la Serviciul de Protecție și Pază de Stat, art. 2, 6, 16, 18 din Legii nr. 289-XV din 22.07.2004 privind indemnizațiile pentru incapacitate temporară de muncă și alte prestații de asigurări sociale, pct. 1, 3, 12, 13, 21, 22, 41, 47, 48 din Regulamentului cu privire la condițiile de stabilire, modul de calcul și de plată a indemnizațiilor pentru incapacitate

temporară de muncă aprobat prin HG nr.108 din 03.02.2005, pct. 1, 3¹ din Regulamentul cu privire la modul de stabilire și plată a indemnizațiilor adresate familiilor cu copii, aprobat prin Hotărârea Guvernului nr. 1478 din 15.11.2002, art. 1, 2, 4, 20, 29 din Legea nr. 489 din 08.07.99 privind sistemul public de asigurări sociale, art. 1, 2, 3, 6, 17, 18, 19 din Legea nr.121 privind asigurarea egalității, adoptată la 25.05.2012, publicată în M.O. nr. 103 din 29.05.2012, intrată în vigoare la 01.01.2013, art. 1, 14 din Convenția Europeană pentru Apărarea Drepturilor Omului și a Libertăților Fundamentale, art. 1, 2, 7, 8, din Declarația Universală a Drepturilor Omului și art. 2 din Pactul internațional cu privire la drepturile civile și politice.

5. Reprezentantul părâtului - Serviciul Protecție Civilă și Situații Excepționale al MAI, dl Gheorghe Motricală, în ședința de judecată, a solicitat respingerea cererii de ridicare a excepției de neconstituționalitate, ca neîntemeiată.
6. Analizând solicitarea formulată de către reprezentantul reclamantului privind ridicarea excepției de neconstituționalitate, instanța o admite, din considerentele arătate *infra*:
7. Potrivit art. 12¹ Cod de procedură civilă, dacă în procesul judecării pricinii se constată că norma de drept ce urmează a fi aplicată sau care a fost deja aplicată este în contradicție cu prevederile Constituției Republicii Moldova, iar controlul constituționalității actului normativ este de competența Curții Constituționale, instanța de judecată formulează o sesizare a Curții Constituționale pe care o transmite prin intermediul Curții Supreme de Justiție. Din momentul emiterii de către instanță a încheierii cu privire la ridicarea excepției de neconstituționalitate și pînă la adoptarea hotărârii de către Curtea Constituțională, procedura de examinare a pricinii sau de executare a hotărârii pronunțate se suspendă.
8. În acest context, Curtea Constituțională, prin Hotărârea nr. 2 din 9 februarie 2016, a relevat următoarele: "82. [j]udecătorul ordinar nu se va pronunța asupra temeiniciei sesizării sau asupra conformității cu Constituția a normelor contestate, ci se va limita exclusiv la verificarea întrunirii următoarelor condiții: (1) obiectul excepției intră în categoria actelor cuprinse la articolul 135 alin. (1) lit. a) din Constituție; (2) excepția este ridicată de către una din părți sau reprezentantul acesteia, sau indică că este ridicată de către instanța de judecată din oficiu; (3) prevederile contestate urmează a fi aplicate la soluționarea cauzei; (4) nu există o hotărâre anterioară a Curții având ca obiect prevederile contestate. 83. Curtea reține că verificarea constituționalității normelor contestate **constituie competența exclusivă a Curții Constituționale. Astfel, judecătorii ordinari nu sunt în drept să refuze părților sesizarea Curții Constituționale, decât doar în condițiile menționate la paragraful 82.**"
9. Din conținutul solicitării de ridicare a excepției de neconstituționalitate, instanța reține că aceasta vizează următoarele norme:
 - a) art. 16 alin. (5) din Legea privind indemnizațiile pentru incapacitate temporară de muncă și alte prestații de asigurări sociale nr. 289-XV din 22.07.2004 , potrivit căruia: *În sensul prezentului articol, se consideră că soția se află la întreținerea soțului asigurat dacă pe parcursul a 9 luni consecutive premergătoare lunii acordării concediului de maternitate nu a fost încadrată în niciuna dintre situațiile prevăzute la art.4 al Legii privind sistemul public de asigurări sociale sau dacă și-a pierdut statutul de asigurat în această perioadă din motive ce nu i se pot imputa (art.86, alin.(1), lit.b), c), d), f), x) și y) din Codul muncii), fapt confirmat prin carnetul de muncă și prin declarația scrisă pe propria răspundere că nu este persoană asigurată.*
 - b) pct. 49 din Regulamentul cu privire la condițiile de stabilire, modul de calcul și de plată a indemnizațiilor pentru incapacitate temporară de muncă aprobat prin HG nr.108 din 03.02.2005, potrivit căruia: *În sensul prezentului Regulament, se consideră că soția se află la întreținerea soțului asigurat dacă pe parcursul a 9 luni consecutive*

premergătoare lunii acordării concediului de maternitate nu a fost încadrată în nici una dintre situațiile prevăzute la art.4 al Legii privind sistemul public de asigurări sociale sau dacă și-a pierdut statutul de asigurat în această perioadă din motive ce nu i se pot imputa (art. 86 alin.(1) lit.b), c), d), f), x) și y) din Codul muncii), fapt confirmat prin carnetul de muncă sau prin declarația scrisă pe propria răspundere (anexa nr.6 la prezentul Regulament) că nu este persoană asigurată și nu are venit asigurat.

10. Totodată, instanța constată că reprezentantul reclamantului consideră că normele respective contravin art. 4, 7, 8, 16 din Constituția Republicii Moldova, art. 1, 14 din Convenția Europeană pentru Apărarea Drepturilor Omului și a Libertăților Fundamentale, art. 1, 2, 7, 8, din Declarația Universală a Drepturilor Omului și art. 2 din Pactul internațional cu privire la drepturile civile și politice.
11. În acest context, instanța menționează că, în temeiul articolului 135 alin. (1) lit. g) din Constituție, articolului 4 alin. (1) lit. g) din Legea cu privire la Curtea Constituțională și articolului 4 alin. (1) lit. g) din Codul jurisdicției constituționale, rezolvarea excepțiilor de neconstituționalitate a actelor normative ține de competența Curții Constituționale.
12. Astfel, sub aspectul verificării întrunirii condițiilor stabilite de Curtea Constituțională prin Hotărârea nr. 2 din 9 februarie 2016, instanța menționează că normele vizate de către reprezentantul reclamantului constituie obiect al controlului de constituționalitate.
13. De asemenea, ridicarea excepției de neconstituționalitatea a fost solicitată de către reprezentantul reclamantului, iar normele vizate nu au mai făcut obiectul controlului de constituționalitate.
14. Din aceste considerente, ținând cont că normele solicitate a fi supuse controlului de constituționalitate urmează a fi aplicate la soluționarea cauzei deduse judecătii, având în vedere că judecătorul nu trebuie să se pronunțe asupra temeiniciei sesizării sau asupra conformității cu Constituția a normelor contestate, instanța admite solicitarea reprezentantului reclamantului și ridică excepția de neconstituționalitate a prevederilor art. 16 alin. (5) din Legea privind indemnizațiile pentru incapacitate temporară de muncă și alte prestații de asigurări sociale nr. 289-XV din 22.07.2004 și a pct. 49 din Regulamentul cu privire la condițiile de stabilire, modul de calcul și de plată a indemnizațiilor pentru incapacitate temporară de muncă aprobat prin HG nr.108 din 03.02.2005.
15. În conformitate cu art. 12¹, art. 269-270 Cod de procedură civilă, instanța de judecată,

d i s p u n e :

Se admite cererea reprezentantului reclamantei de ridicare a excepției de neconstituționalitate.

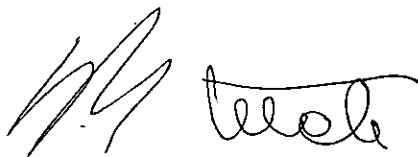
Se ridică excepția de neconstituționalitate a prevederilor art. 16 alin. (5) din Legea privind indemnizațiile pentru incapacitate temporară de muncă și alte prestații de asigurări sociale nr. 289-XV din 22.07.2004 și a pct. 49 din Regulamentul cu privire la condițiile de stabilire, modul de calcul și de plată a indemnizațiilor pentru incapacitate temporară de muncă aprobat prin HG nr.108 din 03.02.2005.

Se suspendă procesul intentat la cererea de chemare în judecată depusă de către reclamanta Arseni Irina împotriva pârâtului Serviciul Protecție Civilă și Situații Excepționale al MAI privind achitarea indemnizației de maternitate.

Se remite Curții Constituționale prezenta Încheiere, copia cererii de chemare în judecată, copia cererii de ridicare a excepției de neconstituționalitate, pentru a fi examinată conform competenței.

Încheierea nu poate fi atacată cu recurs.

Președintele ședinței,
Judecător

Sergiu STRATAN

JUDECĂTORIEI CENTRU, mun. CHIȘINĂU

RECLAMANT: Arseni Irina
Criuleni, Boșcana
Tel. 061103904

REPREZENTANT: Ipatii Denis,
Cu sediul: mun. Chișinău str. 31 August 1989, 62, of.1
Tel 069705109

PÎRÎT: Serviciul Protecției Civile și Situațiilor Excepționale al MAI
Str. Gh. Asachi 69, Chișinău

CERERE DE CHEMARE ÎN JUDECATĂ
privind achitarea indemnizației de maternitate

ÎN FAPT, Subsemnata, Arseni Irina, la data de 02.07.2013 m-am căsătorit cu cet. Arseni Fiodor. fapt confirmat prin certificatul de căsătorie cu seria și numărul CS-V 1061406, eliberat de Primăria s. Zăicana, r-ul Criuleni.

Astfel în căsătoria noastră eu am rămas însărcinată și m-am aflat la evidența în instituția-medico sanitară "Sancos" fapt confirmat prin certificatul de concediu medical.

De asemenea, țin să menționez că eu Arseni Irina nu sînt angajată în câmpul muncii și mă aflu la întreținerea soțului.

Totodată vă comunic că soțul meu Arseni Fiodor, a.n. 07.10.1988, este angajat în bază de contract în cadrul Serviciului protecției civile și situațiilor excepționale din 10.10.2008, în prezent activează în funcția de inspector al Serviciului Apărare Împotriva Incendiilor al Secției Situații Excepționale Criuleni a Direcției Situații Excepționale mun. Chișinău a serviciului Protecției Civile și Situațiilor Excepționale al MAI.

Astfel în baza prevederilor Legii privind indemnizațiile pentru incapacitate temporară de muncă și alte prestații de asigurări sociale nr. 289-XV din 22.07.2004 art. 16 și 18 stabilește dreptul la indemnizația de maternitate și pentru creșterea copilului

Conform art. 16: Asiguratele, soțiile aflate la întreținerea soților salariați și șomerele care s-au aflat la evidență în instituțiile medico-sanitare din Republica Moldova, care au dreptul la concediu de maternitate, ce include concediul prenatal și concediul postnatal, beneficiază de indemnizație de maternitate.

Iar potrivit alin.(2) Indemnizația de maternitate se acordă integral la a 30-a săptămîină de sarcină. pe o perioadă de 126 de zile calendaristice, iar în cazul nașterilor complicate ori al nașterii a doi sau mai mulți copii – de 140 de zile calendaristice.

Ca urmare, la data de 25.01.2016, m-am adresat la SPCSE cu o cerere prin care am solicitat calcularea și plata în folosul cet. Arseni Irina a indemnizației pentru concediul de maternitate (126 de zile) reieșind din cuantumul de 100% din salariul mediu a soțului Arseni Fiodor;

Prin urmare la data de 22.02.2016, Șeful Serviciului, d-ul Mihai Harabagiu, prin răspunsul nr. 19/7-A-12/16, a respins cererea înaintată din motivul că potrivit art.30 al Legii Serviciului Protecției Civile și Situațiilor Excepționale nr.93 din 05.04.2007 colaboratorii Serviciului sunt supuși asigurării obligatorii de stat, dar nu și asigurării sociale de stat. Iar în conformitate cu prevederile art.123 alin.(2) și art.124 alin.(1) al Codului muncii, precum și în baza art. 16 al Legii nr.289 din 22.07.2004 privind indemnizațiile pentru incapacitate temporară de muncă și alte prestații de asigurări sociale, s-a aprobat modul de stabilire, calculare și achitare a indemnizațiilor din contul bugetului asigurărilor sociale de stat, indemnizația de maternitate urmează a fi solicitată de la Casa Națională de Asigurari Sociale.

SECRETAR GENERAL AL MAGISTRATURII
JUDECĂTORIA CENTRU MUN. CHIȘINĂU
Intrare Nr. 05-1-1540
21 2016

Ca consecință, refuzul SPC și SE de a satisface cerințele înaintate, încalcă dreptul meu de a primi indemnizația de maternitate prevăzută de Legislația națională.

Deoarece conform Legii privind sistemul public de asigurări sociale nr. 489 – XIV din 08.07.1999, art. 29 ”Neachitarea plății drepturilor cuvenite asiguraților. Nedepunerea contribuției de asigurări sociale de către angajator nu afectează plata drepturilor cuvenite asiguraților.”

Conform alin. (1) al art. 124 Codului Muncii a RM: **Femeilor salariate și ucenicilor, precum și soțiilor aflate la întreținerea salariaților, li se acordă un concediu de maternitate ce include concediul prenatal cu o durată de 70 de zile calendaristice (în cazul sarcinilor cu 3 și mai mulți feți – 112 zile calendaristice) și concediul postnatal cu o durată de 56 de zile calendaristice (în cazul nașterilor complicate sau nașterii a doi sau mai mulți copii – 70 de zile calendaristice), plăindu-li-se pentru această perioadă indemnizații în modul prevăzut la art.123 alin.(2).**

Conform art. 123 al. (2) Codul muncii, modul de stabilire, calculate și achitare a indemnizațiilor din bugetul asigurărilor sociale de stat în legătură cu concediul medical este prevăzut de legislația în vigoare.

Conform alin.(1) al art. 7 al Legii nr. 289 din 22 iulie 2004 privind indemnizațiile pentru incapacitate temporară de munca și alte prestații de asigurări sociale: Baza de calcul al indemnizațiilor de asigurări sociale prevăzute la art.5 alin.(1) lit.a), b), d) și g) și art.15 alin.(1) lit.a) o constituie venitul mediu lunar asigurat realizat în ultimele 12 luni calendaristice premergătoare lunii producerii riscului asigurat, venit din care au fost calculate contribuții individuale de asigurări sociale.

Conform art.(4) alin.(1) al Legii nr.489-XIV din 08.07.1999 privind sistemul public de asigurări sociale, în sistemul public este asigurată obligatoriu prin efectul legii persoana numită la nivelul autorității executive.

Prin prisma art.107 al Constituției RM, Legii cu privire la Guvern, Ministerele sunt autorități executive care traduc în viață politica Guvernului.

Astfel, de drept concluzionăm că Ministerul Afacerilor Interne al RM este o autoritate executivă, iar angajații acestuia inclusiv angajații SPC și SE – subdiviziune a MAI, sunt asigurați în sistemul public obligatoriu prin efectul legii, prin urmare situația reclamantei se încadrează perfect în normele menționate, cu atât mai mult că:

Conform art.30 al Legii Serviciului Protecției Civile și Situațiilor Excepționale nr.93 din 05.04.2007: **Colaboratorii Serviciului sînt supuși asigurării obligatorii de stat în condițiile și în modul stabilite de legislație.**

Iar prin prisma art.4 (*Cadrul juridic al Serviciului îl constituie Constituția Republicii Moldova, prezenta lege, alte acte normative, precum și tratatele internaționale la care Republica Moldova este parte*) și art.16 alin.(1) (*Asigurarea financiară a Serviciului se realizează din contul mijloacelor bugetului de stat și din alte surse prevăzute de legislație*) al aceiași legi, concluzionăm faptul că SPC și SE eronat a interpretat normele de drept material.

Plata Indemnizației de maternitate este prevăzută și în Hotărîrea Guvernului RM privind aprobarea Regulamentului cu privire la condițiile de stabilire, modul de calcul și de plată a indemnizațiilor pentru incapacitate temporară de muncă și altor prestații de asigurări sociale nr. 108 din 03.02.2005, p.12 (d), menționînd «În cazul acordării concediului pentru sarcină și lăuzie în perioada concediului pentru îngrijirea copilului pînă la vîrsta de 3 ani, persoana îndreptățită va beneficia de ambele indemnizații (de maternitate și de îngrijirea copilului pînă la vîrsta de 3 ani).

Quantumul lunar al indemnizației de maternitate este de 100% din baza de calcul stabilită la pct.23 al prezentului Regulament adică Baza de calcul a indemnizațiilor o constituie venitul mediu lunar realizat în ultimele 12 luni calendaristice premergătoare lunii producerii riscului asigurat, venit din care au fost calculate contribuțiile de asigurări sociale.

Soțiilor aflate la întreținerea soților asigurați indemnizațiile de maternitate se stabilesc de la 1 octombrie 2003, data intrării în vigoare a Codului muncii.

La caz urmează a fi luate spre considerare și următoarele prevederi legale:

Conform pct. 2 al HG 1478 din 15.11.2002 cu privire la indemnizațiile adresate familiilor cu copii: Persoană asigurată se consideră, în condițiile prezentului Regulament, persoana care

îndeplinește condițiile prevăzute în articolul 6 al Legii nr.289-XV din 22 iulie 2004 privind indemnizațiile pentru incapacitate temporară de muncă și alte prestații de asigurări sociale.

Or, conform art.30 al Legii Serviciului Protecției Civile și Situațiilor Excepționale nr.93 din 05.04.2007: Colaboratorii Serviciului sînt supuși asigurării obligatorii de stat în condițiile și în modul stabilite de legislație.

Ba mai mult putem menționa că potrivit alin.(1) al art.7 al Legii bugetului asigurărilor sociale de stat pe anul 2015: Plătitorii la bugetul asigurărilor sociale de stat, inclusiv cei finanțați de la bugetul public național, sînt obligați să transfere, în mărimea cuvenită, în modul și în termenele stabilite în anexa nr.3, contribuțiile de asigurări sociale de stat obligatorii la bugetul asigurărilor sociale de stat, aferente salariilor calculate și altor recompense.

Iar conform legii bugetului de stat nr. 72 din 12.04.2015 Ministrului Afacerilor Interne li s-au alocat pentru anul 2015 la capitolul asigurări și asistență socială - 506709,5 lei.

Iar conform art.11 al aceiași legi: **Despăgubirile pentru persoanele care, potrivit legislației, sînt supuse asigurării de stat obligatorii se plătesc, în baza documentelor perfectate de către serviciile de specialitate ale autorităților (instituțiilor) în care sînt angajate aceste persoane, din mijloacele autorităților (instituțiilor) respective.**

În atare ordine de idei, avînd la baza reglementările legale, și fiind stabilit cu certitudine faptul ca Arseni Fiodor este angajat al SPC și SE al MAI, iar soția acestuia, nu lucrează și se află la întreținerea lui, ajungem la concluzia ca aceasta poate beneficia și urmează sa beneficieze de indemnizația pentru concediul medical de maternitate (sarcina și lauzie). În aceasta ordine de idei, constatăm că refuzul de a achita indemnizația solicitată este neintemeiată și urmează a fi considerat ca fiind ilegal cu obligarea de a efectua calculele respective și achitarea sumelor.

Prin urmare, reieșind din cuatumul expres prevăzut de art. 7 al Legii nr.289 din 22.07.2004 îl constituie venitul mediu lunar asigurat realizat în ultimele 12 luni calendaristice premergătoare lunii producerii riscului asigurat, indicăm că:

Cet. Arseni Fiodor pe parcursul lunilor ianuarie 2015 – decembrie 2015 a realizat un venit de 68377,57 (șaizeci și opt mii trei sute șaptezeci și șapte) lei 57 bani, media lunară constituind 5698 (cinci mii șase sute nouăzeci și opt) lei 13 bani.

În ceea ce privește cuantumul solicitat de catre reclamantă, este calculat în conformitate cu normele legale, reieșind din datele prezentate de angajator, or fiecare parte urmează să probeze temeinicia pretențiilor înaintate.

Cu referire la normele enunțate, cât și prin prisma reglementărilor normelor expuse care de asemenea stabilesc și modul de calculare și de plată a indemnizației solicitate de reclamantă, conchid că nu există vreun temei de refuz privind achitarea indemnizației solicitate și nici o interdicție stabilită prin lege care să prevadă careva condiții sau cerințe speciale de acordare a indemnizației, fiind stipulat în mod expres persoanele care au dreptul de a beneficia de aceste indemnizații.

Totodată neacordarea Indemnizației solicitate încalcă dreptul subsemnatei ca cetățean al Republicii Moldova drept ce este stipulat în art. 47 al. 1 din Constituția Republicii Moldova, care stabilește că: **Statul este obligat să ia măsuri pentru ca orice om să aibă un nivel de trai decent, care să-i asigure sănătatea și bunăstarea lui și familiei lui, cuprinzînd hrana, îmbrăcăminte, locuința, îngrijirea medicală, precum și serviciile sociale necesare.**

Conform prevederilor Legii nr. 87-XVI din 20.04.2006 pentru ratificarea Convenției Organizației Internaționale a Muncii nr. 183 cu privire la revizuirea Convenției asupra protecției maternității din 1952 «În conformitate cu articolul 4 paragraful 2 din convenție, Republica Moldova declară că femeilor salariate și ucenicilor, precum și soțiilor aflate la întreținerea salariaților, li se acordă concediul de maternitate..., plătindu-li-se pentru această perioadă indemnizații în modul stabilit de lege.,,

Urmare celor invocate consider că, prin acțiunile sale ilegale reclamații au lezat dreptul reclamantei la proprietate garantat de art. 46 din Constituția Republicii Moldova, ceea ce constituie

și o violare a prevederilor & 1, art. 6 al Convenției pentru Apărarea Drepturilor și a Libertăților Fundamentale, cât și a art. 1 al Protocolului adițional la Convenție, imbinat cu art. 14 al Convenției.

Potrivit Legii contenciosului administrativ nr. 793-XIV din 10.02.2000 Articolul 3 al (1) Obiect al acțiunii în contenciosul administrativ îl constituie actele administrative, cu caracter normativ și individual, prin care este vătămat un drept recunoscut de lege al unei persoane, inclusiv al unui terț, emise de a) autoritățile publice și autoritățile asimilate acestora în sensul prezentei legi; În art. 5 este indicat, subiecți cu drept de sesizare în contenciosul administrativ sînt: a) persoana, ... care se consideră vătămată într-un drept al său, recunoscut de lege, de către o autoritate publică, printr-un act administrativ... Potrivit art. 16 al. (1) Persoana care se consideră vătămată într-un drept al său, recunoscut de lege, printr-un act administrativ și nu este mulțumită de răspunsul primit la cererea prealabilă sau nu a primit nici un răspuns în termenul prevăzut de lege, este în drept să sesizeze instanța de contencios administrativ competentă pentru anularea, în tot sau în parte a actului respectiv și repararea pagubei cauzate, iar al. (3) stipulează că reclamanții, în acțiunile născute din raporturi de contencios administrativ, sînt scutiți de plata taxei de stat.

În susținerea motivelor de fapt și de drept invocate în prezenta cerere solicit să se țină cont de soluționarea unor cauze analogice examinate de către instanțele naționale, rămase definitive și irevocabile – Cristina Țurcanu contra SPC și SE al MAI (CSJ dosar nr.3ra-1205/15) precum și cauza Zatic Tatiana contra CNAS, MAI și SPC și SE al MAI (CSJ dosar nr.3ra-1098/15).

Și nu în ultimul rînd dorim să menționăm faptul că există o practică judiciară vastă similară speței noastre (inclusiv cauze contra MAI, IGP, MJ, DIP, SPPS ...), în care în mod incontestabil se confirmă faptul că soțiile aflate la întreținerea soțului, pot beneficia și au dreptul de indemnizații de maternitate și indemnizații pentru creșterea copilului la locul de muncă al soțului, asigurat prin efectul legii. or, într-u aplicarea și interpretarea corectă a legislației a fost emisă –

Recomandarea nr. 52 a CSJ, Cu privire la aplicarea art. 37 alin. (4) din Legea cu privire la activitatea Poliției și statutul poliției nr. 320 din 27.12.2012, *”în sensul normei citate se reține că, soțiilor colaboratorilor de poliție, neangajate în cîmpul muncii și care nu au un venit asigurat, indemnizațiile de maternitate, indemnizațiile unice la nașterea copilului și indemnizațiile lunare pentru creșterea copilului pînă la vîrsta de 3 ani, li se vor calcula și achita la locul de serviciu al soțului polițist, din bugetul de stat.”*

Aici dorim să atragem atenția instanței că deseori invocă faptul că avizele, recomandările și hotărîrile Curții supreme de Justiție sunt emise cu titlu de recomandare, dar, potrivit art.17 al CPC, se indică expres că pentru aplicarea corectă și uniformă a legislației, Curtea Supremă de Justiție generalizează, din oficiu, practica examinării de către instanțele judecătorești a unor anumite categorii de pricini, adoptă și dă publicității hotărîri explicative privind aplicarea corectă a normelor de drept și soluționarea justă a pricinilor civile.

Astfel, în legătură cu intrarea în vigoare, la 05.03.2013, a Legii privind activitatea Poliției și statutul poliției și a numeroaselor cauze analogice aflate pe rolul instanțelor naționale, întru asigurarea aplicării corecte și uniforme a unor prevederi a acestei legi, Curtea Supremă de Justiție constată cele invocate mai sus.

Atrag atenția asupra faptului că în cauza Ștefănică și alții c. României, CEDO recunoaște că aprecierea faptelor unei cauze de către o instanță inferioară și evaluarea făcută de aceasta cu privire la dovezile existente pot conduce la rezultate diferite pentru părți cu plângeri foarte asemănătoare. Această realitate nu încalcă în sine principiul securității raporturilor juridice.

Totuși, atunci cînd există divergențe cu privire la aplicarea **unor dispoziții legale** în esență similare în cazul persoanelor aflate în grupuri aproape identice, apare o problemă în privința securității raporturilor juridice.

În lumina considerațiilor precedente, Curtea concluzionează că, în absența unui remediu care să rezolve aceste divergențe, soluționarea diferită a cererilor prezentate de mai multe persoane aflate în situații similare conduce la o stare de incertitudine, care trebuie să fi diminuat încrederea publicului în actul de justiție, această încredere fiind cu certitudine o componentă esențială a statului de drept (a se vedea mutatis mutandis, Vinčić și alții împotriva Serbiei, nr. 44.698/06, paragraful 56). Incertitudinea juridică în cauză i-a privat pe reclamanți de un proces echitabil. Prin urmare, a fost încălcat art. 6 §1 în această privință.

Pentru a evita ca statul să fie condamnat pentru încălcarea art. 6 §1 din CEDO, prin admiterea și tolerarea unei existențe de incertitudine juridică, Curte Supremă de Justiție este nevoită să emită avize, recomandări și hotărâri explicative care urmează a fi aplicate.

După cum s-a constatat și în hotărârea explicativă a Plenului Curții Supreme de Justiție nr.3 din 09.06.2014, prin aderarea la Convenția Europeană pentru apărarea drepturilor omului și a libertăților fundamentale, Republica Moldova și-a asumat obligația de a garanta respectarea și apărarea drepturilor și a libertăților fundamentale, proclamate de Convenție, tuturor persoanelor aflate sub jurisdicția sa.

În acest sens, a menționat CSJ că sarcina primordială cu privire la aplicarea prevederilor Convenției Europene revine instanțelor naționale. Astfel, la judecarea cauzelor, instanțele de judecată trebuie să verifice dacă legea sau actul, care urmează a fi aplicate și care prevede drepturi și libertăți proclamate de Convenția Europeană, sînt compatibile cu prevederile acesteia.

În sensul art.46 din Convenția Europeană, hotărârile CEDO au forță obligatorie. În conformitate cu prevederile acestui articol, înaltele părți contractante s-au angajat să se conformeze hotărârilor definitive ale Curții în litigiile în care ele sunt părți. Adică, interpretările CEDO cuprinse în hotărârile sale, adoptate în privința Republicii Moldova, sînt obligatorii pentru instanțele judecătorești. Totodată, instanțele judecătorești, în scopul respectării drepturilor omului și a libertăților fundamentale, urmează să ia în considerare și jurisprudența CEDO stabilită în hotărârile sale în raport cu alte state – părți la Convenția Europeană. În această ordine de idei, instanțele judecătorești vor aplica jurisprudența CEDO în cazul în care circumstanțele cauzei ce se examinează sînt similare circumstanțelor care au fost examinate de către CEDO și asupra cărora aceasta s-a pronunțat.

Drept urmare, ținînd cont de faptul că Recomandarea nr.52 a Curții Supreme de Justiție, a fost elaborată reieșind din practica bogată judecătorească în astfel de cauze, prin care astfel de litigii în principiu se admiteau, prin refuzul admiterii prezentei acțiuni, se va admite, în mod inevitabil, încălcarea prevederilor art. 6 §1 din CEDO și condamnarea Republicii Moldova la CEDO.

În baza prevederilor legale invocate consider că beneficiez de dreptul de a dispunde de indemnizațiile de maternitate, drept, care solicit a fi apărut de către instanța de judecată.

În drept subsemnata, î-mi întemeiez acțiunea pe prevederile art. 47 al. 1 al Constituției Republicii Moldova, art.art. 166, 167 al CPC, Legea Republicii Moldova nr. 289-XV din 22.07.2004, Legii Serviciului Protecției Civile și Situațiilor Excepționale nr.93 din 05.04.2007, Legii contenciosului administrativ nr. 793-XIV din 10.02.2000 și

SOLICIT :

1. Admiterea acțiunii.
2. A recunoaște ilegal răspunsul SPC și SE al MAI nr. 19/7-A-12/16 din 22.02.2016;
3. A obliga Serviciului Protecției Civile și Situațiilor Excepționale a MAI, la calcularea și plata în folosul cet. Arseni Irina, a indemnizației pentru concediul de maternitate (126 zile), reieșind din cuantumul de 100 % din salariul mediu de 5698 (cinci mii șase sute nouăzeci și opt) lei 13 bani a soțului Arseni Fiodor;

Anexă:

- 1) Copia buletinului de identitate;
- 2) Copia buletinului de identitate al soțului;
- 3) Copia certificatului de căsătorie;
- 4) Copia certificatului de la locul de muncă;
- 5) Copia certificatului de concediu medical;
- 6) Copia certificatului privind salariul;
- 7) Copia cererii către SPC și SE al MAI;
- 8) Copia răspunsului SPC și SE al MAI;
- 9) mandatul;

18 martie 2016

Cu respect,
Reclamant

Arseni

Arseni Irina

RECLAMANT: Arseni Irina
Criuleni, Boșcana
Tel. 061103904

REPREZENTANT: Ipatii Denis,
Cu sediul: mun. Chișinău str. 31 August 1989, 62, of.1
Tel 069705109

PÎRÎT: Serviciul Protecției Civile și Situațiilor Excepționale al MAI
Str. Gh. Asachi 69, Chișinău

CERERE DE RIDICARE A EXCEPȚIEI DE NECONSTITUȚIONALITATE
în temeiul Articolului 12¹ din Codul de procedură civilă

În procedura Judecătorei Centru mun. Chișinău se află cauza civilă nr. 3-487/16 pornită la cerere de chemare în judecată depusă de Arseni Irina către Serviciul Protecției Civile și Situațiilor Excepționale al MAI, cu privire la contestarea actului administrativ și obligarea calculării și achitării indemnizației de maternitate.

În cadrul judecării cauzei în vederea stabilirii tuturor circumstanțelor importante, reprezentantul reclamantei a înaintat un demers către Casa Națională de Asigurări Sociale cu privire la comunicare informației dacă reclamanta Arseni Irina poate beneficia de indemnizație de maternitate ca persoană asigurată din contul CNAS, la ce la dat de 02.06.2016 prin răspunsul nr.II-03/04-6222 Vicepreședintele CNAS Alexei Sîci a comunicat că indemnizația de maternitate este o excepție de la principiul de bază al sistemului public de asigurări sociale, astfel indemnizația de maternitate poate fi stabilită soției aflate la întreținerea soțului asigurat cu condiția că pe parcursul a 9 luni consecutive premărgătoare lunii acordării concediului de maternitate nu a fost încadrată în nici una dintre situațiile prevăzute la art.4 al Legii privind sistemul public de asigurări sociale nr.489 din 08.07.1999, adică nu a fost angajată în câmpul muncii. Totodată a mai menționat că la data acordării concediului de maternitate reclamanta Arseni Irina nu are statut de persoană asigurată și nici nu se încadrează în condițiile impuse de Legea nr.289 din 22.07.2004 pentru a fi calificată drept soție aflată la întreținerea soțului, prin urmare nu este în drept să beneficieze de indemnizație de maternitate. Totodată s-a menționat că cet. Arseni Irina are dreptul de a beneficia de indemnizație pentru creșterea copilului ca persoană neasigurată și s-a indicat că în cazul dat aceasta se va considera ca persoană aflată la întreținerea soțului, căci perioada de 9 luni de zile premărgătoare survenirii riscului asigurat aceasta nu a fost încadrată în câmpul muncii.

Astfel în vederea exminării prezentei cazue legal și într-u evitarea posibilității discriminării cet. Arseni Irina de a beneficia de indemnizația de maternitate, din considerentul că ea nu are statut de soție aflată la întreținerea soțului în corespundere cu prevederile invocate de către CNAS și anume

Alin.(5) al art. 16 al Legii nr.289 din 22.07.04.2004 privind indemnizațiile pentru incapacitate temporară de muncă și alte prestații de asigurări sociale: În sensul prezentului articol, se consideră că soția se află la întreținerea soțului asigurat dacă pe parcursul a 9 luni consecutive premărgătoare lunii acordării concediului de maternitate nu a fost încadrată în niciuna dintre situațiile prevăzute la art.4 al Legii privind sistemul public de asigurări sociale sau dacă și-a pierdut statutul de asigurat în această perioadă din motive ce nu i se pot imputa (art.86, alin.(1), lit.b), c), d), f), x) și y) din Codul muncii), fapt confirmat prin carnetul de muncă și prin declarația scrisă pe propria răspundere că nu este persoană asigurată.

Pct.49 al Regulamentului cu privire la condițiile de stabilire, modul de calcul și de plată a indemnizațiilor pentru incapacitate temporară de muncă aprobat prin HG nr.108 din 03.02.2005: În sensul prezentului Regulament, se consideră că soția se află la întreținerea soțului asigurat dacă pe parcursul a 9 luni consecutive premărgătoare lunii acordării concediului de maternitate nu a fost încadrată în nici una dintre situațiile prevăzute la art.4 al Legii privind sistemul public de asigurări sociale sau dacă și-a pierdut statutul de asigurat în această perioadă din motive ce nu i se pot imputa

(art. 86 alin.(1) lit.b), c), d), f), x) și y) din Codul muncii), fapt confirmat prin carnetul de muncă sau prin declarația scrisă pe propria răspundere (anexa nr.6 la prezentul Regulament) că nu este persoană asigurată și nu are venit asigurată.

Astfel, în cazul în care instanța de judecată la judecarea prezentei cauze va considera necesar de aplica prevederile alin.(5) al art. 16 al Legii nr.289 din 22.07.04.2004 privind indemnizațiile pentru incapacitate temporară de muncă și alte prestații de asigurări sociale și Pct.49 al Regulamentului cu privire la condițiile de stabilire, modul de calcul și de plată a indemnizațiilor pentru incapacitate temporară de muncă aprobat prin HG nr.108 din 03.02.2005, solicităm instanței de judecată de a formula o sesizare către Curtea Constituțională cu privire la ridicarea excepției de neconstituționalitate din considerentul că prevederile respective sunt în contradicție cu art.7, 16 și 50 alin.(1) din Constituția Republicii Moldova.

Dat fiind faptul că controlul constituționalității actului normativ ce urmează a fi aplicat este de competența Curții Constituționale, formulăm prezenta cerere de ridicare a excepției de neconstituționalitate care potrivit art.260 alin.(1) lit.e) al Codului de procedură civilă obligă instanța judecătorească de a suspenda procesul și să formuleze o sesizare a Curții Constituționale pe care să o transmită prin intermediul Curții Supreme de Justiție.

Cu referire la Hotărârea Curții Constituționale nr.2 din 09.02.2016 privind interpretarea art. 135 alin(1) lit b) din Constituția Republicii Moldova subliniem că Curtea a reținut că, în eventualitatea refuzului excepției de neconstituționalitate și a rezolvării litigiului fără soluționarea prealabilă acesteia de către instanța de contencios constituțional, judecătorul ordinar ar dobândi prerogative improprii instanței judecătorești. Din aceste rațiuni, Curtea a decis că judecătorul ordinar nu se va pronunța asupra temeiniciei sesizării sau asupra conformității cu Constituția a normelor contestate, ci se va limita exclusiv la verificarea întrunirii următoarelor condiții (§82):

- *obiectul excepției intră în categoria actelor cuprinse la articolul 135 alin. (1) lit. a) din Constituție;*
- *excepția este ridicată de către una din părți sau reprezentantul acesteia, sau indică că este ridicată de către instanța de judecată din oficiu;*
- *prevederile contestate urmează a fi aplicate la soluționarea cauzei;*
- *nu există o hotărâre anterioară a Curții având ca obiect prevederile contestate.*

Curtea a reținut că verificarea constituționalității normelor contestate constituie competența exclusivă a Curții Constituționale. Din aceste considerente, judecătorii ordinari nu sunt în drept să refuze părților sesizarea Curții Constituționale, decât doar în condițiile menționate mai sus. Prin urmare, orice instanță judiciară chemată să soluționeze un litigiu, în ipoteza unei îndoieli cu privire la constituționalitatea unei dispoziții, are atât puterea, cât și obligația să se adreseze Curții Constituționale.”

(<http://constcourt.md/ccdocview.php?tip=hotariri&docid=556&l=ro>).

NORMA DE DREPT SUPUSĂ VERIFICĂRII CONSTITUȚIONALITĂȚII

Prezenta sesizare are drept obiect de examinare normele de drept incluse în alin.(5) al art.16 alin.(2) al Legii privind indemnizațiile pentru incapacitate temporară de muncă și alte prestații de asigurări sociale nr. 289-XV din 22.07.2004 și pct.49 al al Regulamentului cu privire la condițiile de stabilire, modul de calcul și de plată a indemnizațiilor pentru incapacitate temporară de muncă aprobat prin HG nr.108 din 03.02.2005.

A) alin.(5) al art.16 alin.(2) al Legii privind indemnizațiile pentru incapacitate temporară de muncă și alte prestații de asigurări sociale nr. 289-XV din 22.07.2004.

alin.(5) al art.16 Indemnizația de maternitate: În sensul prezentului articol, se consideră că soția se află la întreținerea soțului asigurat dacă pe parcursul a 9 luni consecutive premergătoare lunii acordării concediului de maternitate nu a fost încadrată în niciuna dintre situațiile prevăzute la art.4 al Legii privind sistemul public de asigurări sociale sau dacă și-a pierdut statutul de asigurat în această perioadă din motive ce nu i se pot imputa (art.86, alin.(1), lit.b), c), d), f), x) și y) din Codul muncii), fapt confirmat prin carnetul de muncă și prin declarația scrisă pe propria răspundere că nu este persoană asigurată

B) pct.49 al al Regulamentului cu privire la condițiile de stabilire, modul de calcul și de plată a indemnizațiilor pentru incapacitate temporară de muncă aprobat prin HG nr.108 din 03.02.2005:

În sensul prezentului Regulament, se consideră că soția se află la întreținerea soțului asigurat dacă pe parcursul a 9 luni consecutive premergătoare lunii acordării concediului de maternitate nu a fost încadrată în nici una dintre situațiile prevăzute la art.4 al Legii privind sistemul public de asigurări sociale sau dacă și-a pierdut statutul de asigurat în această perioadă din motive ce nu i se pot imputa (art. 86 alin.(1) lit.b), c), d), f), x) și y) din Codul muncii), fapt confirmat prin carnetul de muncă sau prin declarația scrisă pe propria răspundere (anexa nr.6 la prezentul Regulament) că nu este persoană asigurată și nu are venit asigurat.

I. CADRUL NORMATIV PERTINENT

1. Constituția Republicii Moldova adoptată la 29.07.1994, M.O. nr. 1 din 12.08.1994.

Articolul 4

"Drepturile și libertățile omului"

(1) Dispozițiile constituționale privind drepturile și libertățile omului se interpretează și se aplică în concordanță cu Declarația Universală a Drepturilor Omului, cu pactele și cu celelalte tratate la care Republica Moldova este parte.

(2) Dacă există neconcordanțe între pactele și tratatele privitoare la drepturile fundamentale ale omului la care Republica Moldova este parte și legile ei interne, prioritate au reglementările internaționale.

Articolul 7

"Constituția, Lege Supremă"

Constituția Republicii Moldova este Legea ei Supremă. Nici o lege și nici un alt act juridic care contravine prevederilor Constituției nu are putere juridică.

Articolul 8

"Respectarea dreptului internațional și a tratatelor internaționale"

(1) Republica Moldova se obligă să respecte Carta Organizației Națiunilor Unite și tratatele la care este parte, să-și bazeze relațiile cu alte state pe principiile și normele unanim recunoscute ale dreptului internațional.

(2) Intrarea în vigoare a unui tratat internațional conținând dispoziții contrare Constituției va trebui precedată de o revizuire a acesteia.

Articolul 16

"Egalitatea"

(1) Respectarea și ocrotirea persoanei constituie o îndatorire primordială a statului.

(2) Toți cetățenii Republicii Moldova sînt egali în fața legii și a autorităților publice, fără deosebire de rasă, naționalitate, origine etnică, limbă, religie, sex, opinie, apartenență politică, avere sau de origine socială.

2. Codul muncii al Republicii Moldova, M.O. al R.M. nr.159-162/648 din 29.07.2003.

Articolul 124

"Concediul de maternitate și concediul parțial plătit pentru îngrijirea copilului"

(1) Femeilor salariate și ucenicilor, precum și soțiilor aflate la întreținerea salariaților, li se acordă un concediu de maternitate ce include concediul prenatal cu o durată de 70 de zile calendaristice (în cazul sarcinilor cu 3 și mai mulți feți – 112 zile calendaristice) și concediul postnatal cu o durată de 56 de zile calendaristice (în cazul nașterilor complicate sau nașterii a doi

sau mai mulți copii – 70 de zile calendaristice), plătindu-li-se pentru această perioadă indemnizații în modul prevăzut la art.123 alin.(2).

(2) În baza unei cereri scrise, persoanelor indicate la alin.(1), după expirarea concediului de maternitate, li se acordă un concediu parțial plătit pentru îngrijirea copilului până la vârsta de 3 ani, cu achitarea indemnizației din bugetul asigurărilor sociale de stat.

3. Legea nr.320 din 27.12.2012 cu privire la activitatea Poliției și statutul polițistului.

Articolul 37 alin.(4)

”Concediile”

(3) Concediul de maternitate și concediul pentru îngrijirea copilului se acordă polițistului conform dispozițiilor generale. Baza de calcul al indemnizațiilor de maternitate, al indemnizației pentru creșterea copilului și al indemnizației pentru îngrijirea copilului bolnav o constituie venitul mediu lunar realizat de către polițist în ultimele 6 luni calendaristice anterioare lunii în care s-a produs evenimentul. **Baza de calcul al indemnizației de maternitate acordate soției aflate la întreținerea polițistului o constituie venitul mediu lunar al polițistului. Indemnizațiile se plătesc la locul de serviciu al polițistului, din bugetul de stat.**

4. Legea nr.170 din 19.07.2007 privind statutul ofițerului de informații și Securitate.

Articolul 50 alin.(4)

”Concedii”

(4) Concediul de maternitate și concediul pentru îngrijirea copilului, inclusiv pentru soția aflată la întreținerea ofițerului de informații, se acordă conform dispozițiilor generale. Baza de calcul a indemnizațiilor de maternitate, a indemnizației pentru creșterea copilului și a indemnizației pentru îngrijirea copilului bolnav o constituie venitul mediu lunar realizat de către ofițerul de informații în ultimele 6 luni calendaristice anterioare lunii în care s-a produs evenimentul. Baza de calcul a indemnizației de maternitate acordate soției aflate la întreținerea soțului ofițer de informații este venitul mediu lunar al soțului. **Indemnizațiile se plătesc la locul de serviciu, de la bugetul de stat.**

5. Legea nr.134 din 13.06.2008 cu privire la Serviciul de Protecție și Pază de Stat.

Articolul 30 alin.(8)

”Timpul de odihnă. Concediile”

(8) Concediul de maternitate și concediul pentru îngrijirea copilului, inclusiv indemnizația pentru soția aflată la întreținerea ofițerului de protecție, se acordă conform dispozițiilor generale. Baza de calcul al indemnizațiilor de maternitate, al indemnizației pentru creșterea copilului și al indemnizației pentru îngrijirea copilului bolnav o constituie venitul mediu lunar realizat de către ofițerul de protecție în ultimele 12 luni calendaristice anterioare lunii în care s-a produs evenimentul. Baza de calcul al indemnizației de maternitate acordate soției aflate la întreținerea soțului ofițer de protecție este venitul mediu lunar al soțului. **Indemnizațiile se plătesc la locul de serviciu, din mijloacele bugetului de stat.**

6. Legii nr. 289-XV din 22.07.2004 privind indemnizațiile pentru incapacitate temporară de muncă și alte prestații de asigurări sociale.

Articolul 2

”Dreptul la prestații de asigurări sociale ”

(1) Dreptul la prestații de asigurări sociale, în condițiile prezentei legi, se exercită prin sistemul public de asigurări sociale.

(2) La prestații de asigurări sociale au dreptul asigurații cu domiciliul sau reședința în Republica Moldova și șomerii cu drept la ajutor de șomaj (în continuare – șomeri).

(3) **Persoana are dreptul la prestațiile de asigurări sociale legate de riscurile sociale de care este asigurată.**

(4) Persoanele asigurate au dreptul, în condițiile prezentei legi, la prestații de asigurări sociale și în cazurile în care riscul asigurat s-a produs în perioada de probă sau în ziua concedierii. În cazul persoanelor angajate în baza contractului individual de muncă pe durată determinată, precum și în cazul lichidării unității, dreptul la prestații încetează la data încetării contractului, cu excepția dreptului la indemnizație de maternitate și indemnizație pentru incapacitate temporară de muncă survenită în urma

unui accident de muncă sau a unei boli profesionale. În cazul încetării contractului individual de muncă pe durată determinată, precum și în cazul lichidării unității în perioada aflării în concediu pentru îngrijirea copilului pînă la împlinirea vârstei de 3 ani, dreptul la indemnizația pentru creșterea copilului se menține și după încetarea contractului, cu condiția că asiguratul nu se angajează la o altă unitate.

(4¹) Dreptul persoanei asigurate la indemnizațiile prevăzute la art.5 alin.(1) lit.a), b), d) și g) și art.15 alin.(1) lit.a) se stabilește dacă aceasta confirmă, prin declarație pe propria răspundere, pierderea, la toate unitățile în care desfășoară activități, a venitului asigurat pentru întreaga perioadă a concediului medical.

(5) Categoriile de persoane asigurate obligatoriu în sistemul public sînt specificate în Legea nr.489-XIV din 8 iulie 1999 privind sistemul public de asigurări sociale.

Articolul 6

"Condițiile de acordare a prestațiilor de asigurări sociale,,

(1) Asigurații au dreptul la prestații de asigurări sociale dacă au un stagiul total de cotizare de cel puțin 3 ani.

(2) Asigurații care au un stagiul total de cotizare de pînă la 3 ani beneficiază de dreptul la prestații de asigurări sociale dacă confirmă un stagiul de cotizare de cel puțin 9 luni în ultimele 24 de luni premergătoare datei producerii riscului asigurat sau datei nașterii copilului în cazul riscului asigurat creșterea copilului.

(3) Asigurații care desfășoară activitate pe bază de contract individual de muncă pe durată determinată, inclusiv cei care muncesc la lucrări sezoniere, beneficiază de dreptul la prestații de asigurări sociale dacă au stagiul de cotizare specificat la alin.(1) sau (2) ori de cel puțin 12 luni, realizat în ultimele 24 de luni anterioare producerii riscului asigurat.

(4) Șomerii beneficiază de prestații de asigurări sociale cu condiția suspendării pentru această perioadă a plății ajutorului de șomaj.

(5) Ajutorul de deces se acordă asiguraților indiferent de durata stagiului de cotizare, precum și persoanelor care nu au statut de asigurat, dar care confirmă stagiul de cotizare de cel puțin 3 ani.

(6) Femeile asigurate au dreptul la indemnizație de maternitate indiferent de durata stagiului de cotizare.

(7) Soția aflată la întreținerea soțului asigurat beneficiază de dreptul la indemnizație de maternitate în cazul în care soțul confirmă un stagiul de cotizare specificat la alin.(1), (2) sau (3). În cazul înregistrării căsătoriei după producerea riscului asigurat (concediul de maternitate), dreptul la indemnizație se stabilește pentru perioada de la data înregistrării căsătoriei pînă la data expirării concediului de maternitate.

(8) Persoanele care au beneficiat sau beneficiază de prestații de asigurări sociale pe teritoriul altui stat nu pot beneficia, în condițiile prezentei legi, de indemnizație pentru același risc asigurat și pentru aceeași perioadă.

Articolul 16

" Indemnizația de maternitate"

(1) Asiguratele, soțiile aflate la întreținerea soților salariați și șomerele care s-au aflat la evidență în instituțiile medico-sanitare din Republica Moldova, care au dreptul la concediu de maternitate, ce include concediul prenatal și concediul postnatal, beneficiază de indemnizație de maternitate.

(2) Indemnizația de maternitate se acordă integral la a 30-a săptămîină de sarcină, pe o perioadă de 126 de zile calendaristice, iar în cazul nașterilor complicate ori al nașterii a doi sau mai mulți copii – de 140 de zile calendaristice. În cazul sarcinilor cu 3 și mai mulți feți, indemnizația de maternitate se acordă pe o perioadă majorată cu 42 de zile calendaristice pentru concediul prenatal și cu 14 zile calendaristice pentru concediul postnatal.

(3) În cazul în care copilul se naște mort sau moare în perioada concediului postnatal, indemnizația de maternitate se acordă pentru perioada stabilită, potrivit alin.(2).

(4) **Cuantumul lunar al indemnizației de maternitate este de 100% din baza de calcul stabilită conform art.7.**

(5) În sensul prezentului articol, se consideră că soția se află la întreținerea soțului asigurat dacă pe parcursul a 9 luni consecutive premergătoare lunii acordării concediului de maternitate nu a fost încadrată în niciuna dintre situațiile prevăzute la art.4 al Legii privind sistemul public de asigurări

sociale sau dacă și-a pierdut statutul de asigurat în această perioadă din motive ce nu i se pot imputa (art.86, alin.(1), lit.b), c), d), f), x) și y) din Codul muncii), fapt confirmat prin carnetul de muncă și prin declarația scrisă pe propria răspundere că nu este persoană asigurată.

Articolul 18

"Indemnizația pentru creșterea copilului"

(1) Asiguratul care se află în concediul pentru îngrijirea copilului pînă la împlinirea vârstei de 3 ani la toate unitățile în care desfășoară activități are dreptul la indemnizație lunară pentru creșterea copilului de la data acordării concediului și pînă la vîrsta de 3 ani a copilului. În cazul în care data acordării concediului pentru îngrijirea copilului diferă de la o unitate la alta, indemnizația se stabilește începînd de la data ultimei acordări a concediului.

(2) De indemnizație lunară pentru creșterea copilului beneficiază, la cerere, opțional: unul dintre părinți, bunelul, bunica, o altă rudă care se ocupă nemijlocit de îngrijirea copilului, precum și tutorele, dacă sînt persoane asigurate și îndeplinesc condițiile de realizare a stagiului de cotizare prevăzute la art.6 alin.(1), (2) sau (3).

(3) În cazul în care beneficiarul de indemnizație pentru creșterea copilului își reia activitatea în condițiile timpului de muncă integral înainte de expirarea concediului pentru îngrijirea copilului sau se angajează la o altă unitate, indemnizația stabilită se suspendă și se stabilește uneia dintre persoanele prevăzute la alin.(2), dacă întrunește condițiile prevăzute la art.6 alin.(1), (2) sau (3).

(4) În cazul în care mama sau tata (beneficiar de indemnizație) își reia activitatea în condițiile timpului de muncă parțial indemnizația nu se suspendă.

(5) În cazul copiilor gemeni sau în cazul mai multor copii în vîrstă de pînă la 3 ani, de dreptul la indemnizație pentru creșterea copilului beneficiază, la cerere, opțional: concomitent ambii părinți sau concomitent două persoane asigurate menționate la alin.(2). Fiecare asigurat beneficiază de dreptul la indemnizație/ indemnizații pentru copilul/copiii de care îngrijește nemijlocit. Pentru unul și același copil se stabilește o singură indemnizație.

(6) Cuantumul lunar al indemnizației pentru creșterea copilului constituie 30% din baza de calcul stabilită la art.7, dar nu mai puțin de 400 de lei pentru fiecare copil.

7. Regulamentului cu privire la condițiile de stabilire, modul de calcul și de plată a indemnizațiilor pentru incapacitate temporară de muncă aprobat prin HG nr.108 din 03.02.2005

Punctul 1

Dreptul la indemnizații pentru incapacitate temporară de muncă (în continuare – incapacitate de muncă) îl au asigurații sistemului public de asigurări sociale și șomerii/ele în perioada beneficierii de ajutor de șomaj (în continuare – șomerii/ele), cu domiciliu sau reședință în Republica Moldova.

Punctul 3

Dreptul la indemnizații se confirmă prin certificat de concediu medical (în continuare – certificat medical), eliberat în modul aprobat de Guvern. Certificatele completate incorect/incomplet nu se acceptă pentru plata indemnizației și se restituie în aceeași zi titularului pentru corectare.

Punctul 12

Asigurații sistemului public de asigurări sociale au dreptul la următoarele tipuri de indemnizații:

a) indemnizație pentru incapacitate temporară de muncă cauzată de boli obișnuite sau de accidente nelegate de muncă;

b) indemnizație de maternitate;

c) indemnizație pentru îngrijirea copilului bolnav;

d) indemnizație pentru prevenirea îmbolnăvirilor (carantină);

e) indemnizație pentru recuperarea capacității de muncă (protezare).

Punctul 13

Șomerii/ele au dreptul la indemnizații în cazurile prevăzute la pct.12 lit.a) și b) din prezentul Regulament.

Punctul 21

Condițiile de acordare a indemnizațiilor:

- a) asigurații au dreptul la indemnizații dacă confirmă un stagiu total de cotizare de cel puțin 3 ani;
- b) asigurații care confirmă un stagiu total de cotizare de până la 3 ani beneficiază de dreptul la indemnizații dacă confirmă un stagiu de cotizare de cel puțin 9 luni realizat în ultimele 24 de luni premergătoare datei producerii riscului asigurat;
- c) asigurații care desfășoară activitate pe bază de contract individual de muncă pe durată determinată, inclusiv cei care muncesc la lucrări sezoniere, au dreptul la indemnizații dacă confirmă stagiul de cotizare prevăzut la lit.a) sau b) ori de cel puțin 12 luni, realizat în ultimele 24 luni anterioare producerii riscului asigurat;
- d) șomerii/ele beneficiază de dreptul la indemnizație dacă confirmă stagiul de cotizare prevăzut la lit.a) și b) din prezentul punct ori de cel puțin 12 luni, realizat în ultimele 24 luni anterioare producerii riscului asigurat, iar indemnizațiile se stabilesc cu condiția suspendării pentru această perioadă a plății ajutorului de șomaj;
- e) **femeile asigurate și șomerele au dreptul la indemnizația de maternitate, indiferent de durata stagiului de cotizare.**

Punctul 22.

Indemnizația se stabilește în baza certificatului medical, eliberat de instituția medico-sanitară autorizată și a certificatului de modelul prevăzut în anexa nr.2 la prezentul Regulament, eliberat de angajatorul de la locul de muncă de bază, iar în cazul pierderii acestora – în baza duplicatelor eliberate în modul stabilit. Alte documente nu pot servi drept temei pentru stabilirea indemnizației.

Punctul 41

Indemnizația de maternitate se acordă integral la a 30-a săptămână de sarcină, pe o perioadă de 126 zile calendaristice, iar în cazul nașterilor complicate ori a nașterii a doi copii – de 140 zile calendaristice. În cazul sarcinilor cu 3 sau mai mulți feți, indemnizația de maternitate se acordă integral la a 24-a săptămână de sarcină, pe o perioadă de 182 zile calendaristice.â

Punctul 47

În cazul soțiilor aflate la întreținerea soților asigurați, certificatul medical se prezintă angajatorului de la locul de lucru de bază al soțului, care în aceeași zi perfectează pe versoul certificatului medical la compartimentul "Completează pontatorul" și "Completează secția de cadre, conform carnetului de muncă" în baza carnetului de muncă al soțului și îl restituie pentru a fi depus la structurile teritoriale de asigurări sociale.

Punctul 48

În cazul în care soția se află la întreținerea soțului asigurat, indemnizația de maternitate se stabilește pe numele soției. Faptul că persoana în cauză este soția angajatului se confirmă prin buletinul de identitate și certificatul de căsătorie.

8. Regulamentul cu privire la modul de stabilire și plată a indemnizațiilor adresate familiilor cu copii, aprobat prin Hotărârea Guvernului nr.1478 din 15.11.2002

Punctul 1

Dreptul de a beneficia de indemnizații adresate familiilor cu copii îl au persoanele asigurate/neasigurate cu domiciliul sau reședința în Republica Moldova.

Punctul 3¹

Persoană neasigurată se consideră mama/tata, adoptatorul/tutorele care la data nașterii copilului:

- nu este încadrat în câmpul muncii;
- este încadrat în câmpul muncii, însă nu întrunește stagiul necesar de cotizare pentru acordarea indemnizației lunare pentru creșterea copilului până la vârsta de 3 ani;
- întrunește stagiul necesar de cotizare, dar nu are dreptul la concediu parțial plătit pentru îngrijirea copilului;

- întrunește stagiul necesar de cotizare, se află în concediu pentru îngrijirea copilului și în perioada luată în calcul nu are realizat venit asigurat din alte motive decât concediul medical, concediul de maternitate, concediul pentru îngrijirea copilului până la împlinirea vârstei de 3 ani, șomajul cu drept de ajutor de șomaj;

- desfășoară activitate în calitate de: întreprinzător individual, titular al patentei de întreprinzător, avocat, notar public, executor judecătoresc, pe baza licenței obținute în modul stabilit de lege, indiferent de forma juridică de organizare, și de mediator, pe baza atestatului eliberat de către Consiliul de Mediere, cu excepția persoanelor menționate care activează și în alte unități, în care realizează venit asigurat și au dreptul, în condițiile legii, la indemnizație pentru creșterea copilului până la vârsta de 3 ani.

9 Legea nr. 489 din 08.07.99 privind sistemul public de asigurări sociale.

Articolul 1

"Noțiuni"

"asigurat – persoană fizică aptă pentru muncă, cu domiciliul sau reședința în Republica Moldova, avînd obligația de a plăti contribuții de asigurări sociale în vederea beneficierii de dreptul pentru prevenirea, limitarea sau înlăturarea riscurilor sociale prevăzute de lege."

"indemnizație de maternitate" – formă de protecție socială ce constă dintr-o sumă de bani acordată prin sistemul public de asigurări sociale femeilor asigurate, precum și celor care au încetat plata contribuției de asigurări sociale în condițiile prevăzute de lege, în caz de naștere a copilului;

Articolul 2

"Garantarea și exercitarea dreptului la asigurări sociale,,

"Dreptul la asigurări sociale este garantat de stat și se exercită, în condițiile legii, prin sistemul public de asigurări sociale."

Articolul 4

"Persoanele asigurate obligatoriu"

- 1) persoana care desfășoară activitate pe bază de contract individual de muncă;
- 2) persoana care desfășoară activitate în funcție electivă sau este numită la nivelul autorității executive, legislative sau judecătorești, pe durata mandatului, ale cărei drepturi și obligații sînt asimilate, în condițiile prezentei legi, cu cele ale persoanei prevăzute la pct.1).

Articolul 20

"Calculul și plata contribuției de asigurări sociale"

(1) Calculul și plata contribuției de asigurări sociale datorate de asigurații angajați cu contract individual de muncă și de angajatorul acestora se fac lunar de către angajator.

Articolul 29

"Neafectarea plății drepturilor convenite asiguraților"

„Nedepunerea contribuției de asigurări sociale de către angajator nu afectează plata drepturilor convenite asiguraților.,,

10 Legea nr.121 privind asigurarea egalității, adoptată la 25.05.2012, publicată în M.O. nr. 103 din 29.05.2012, intrată în vigoare la 01.01.2013.

Articolul 1

"Scopul legii și domeniul de aplicare"

(1) Scopul prezentei legi este prevenirea și combaterea discriminării, precum și asigurarea egalității tuturor persoanelor aflate pe teritoriul Republicii Moldova în sferile politică, economică, socială, culturală și alte sfere ale vieții, fără deosebire de rasă, culoare, naționalitate, origine etnică, limbă, religie sau convingeri, sex, vîrstă, dizabilitate, opinie, apartenență politică sau orice alt criteriu similar.

Articolul 2

"Noțiuni generale"

"În sensul prezentei legi, termenii de mai jos au următoarele semnificații: *discriminare* - orice

deosebire, excludere, restricție ori preferință în drepturi și libertăți a persoanei sau a unui grup de persoane, precum și susținerea comportamentului discriminatoriu bazat pe criteriile reale, stipulate de prezenta lege sau pe criteriile presupuse;

discriminare directă - tratarea unei persoane în baza oricăruia dintre criteriile prohibitive în manieră mai puțin favorabilă decât tratarea altei persoane într-o situație comparabilă.”

Articolul 3

”Subiecții domeniului discriminării”

„Subiecți în domeniul discriminării sînt persoanele fizice și juridice din domeniul public și privat.”

Articolul 6

„Interzicerea discriminării”

”Orice formă de discriminare este interzisă. Promovarea unei politici sau efectuarea unor acțiuni sau inacțiuni care încalcă egalitatea în drepturi a persoanelor trebuie să fie înlăturată de autoritățile publice competente și sancționată conform legislației.”

Articolul 17

”Răspunderea pentru faptele de discriminare”

”Faptele de discriminare sînt pasibile de răspundere disciplinară, civilă, contravențională și penală, conform legislației în vigoare.”

Articolul 18

”Dreptul la protecție a victimei discriminării”

(1) Orice persoană care se consideră victimă a discriminării are dreptul să înainteze o acțiune în instanța de judecată și să solicite:

- a) stabilirea faptului încălcării drepturilor sale;
- b) interzicerea încălcării în continuare a drepturilor sale;
- c) restabilirea situației anterioare încălcării drepturilor sale;
- d) repararea prejudiciului material și moral ce i-a fost cauzat, precum și recuperarea cheltuielilor de judecată;
- e) declararea nulității actului care a condus la discriminarea sa.

Articolul 19

”Sarcina probațiunii”

(1) Persoana care înaintează o acțiune în instanța de judecată trebuie să prezinte fapte care permit prezumția existenței unui fapt de discriminare.

(2) Sarcina de a proba că faptele nu constituie discriminare revine pîrîtului, cu excepția faptelor ce atrag răspundere penală.

11 Convenția Europeană pentru Apărarea Drepturilor Omului și a Libertăților Fundamentale.

(încheiată la Roma la 4 noiembrie 1950 și ratificată de Republica Moldova prin Hotărârea Parlamentului nr. 1298-XIM din 24 iulie 1997).

Articolul 1

”Obligația de a respecta drepturile omului”

”Înaltele Părți Contractante recunosc oricărei persoane aflate sub jurisdicția lor drepturile și libertățile definite în Titlul I al prezentei Convenții.”

Articolul 14

”Interzicerea discriminării”

”Exercitarea drepturilor și libertăților recunoscute de prezenta convenție trebuie să fie asigurată, fără nici o deosebire bazată, în special, pe sex, rasă, culoare, limbă, religie, opinii politice sau orice alte opinii, origine națională sau socială, apartenență la o minoritate națională, avere, naștere sau orice altă situație.”

12 Declarația Universală a Drepturilor Omului

(adoptată la 10 decembrie 1948, la New York și ratificată de Republica Moldova prin Hotărârea

Parlamentului nr.217-XII din 28 iulie 1990).

Articolul 1

”Toate ființele umane se nasc libere și egale în demnitate și în drepturi. Ele sînt înzestrate cu rațiune și conștiință și trebuie să se comporte unii față de altele în spiritul fraternității.”

Articolul 2

”1. Fiecare se poate prevala de toate drepturile și de toate libertățile proclamate în prezenta Declarație, fără nici o deosebire, în special de rasă, de culoare, de sex, de limbă, de religie, de opinie politică sau de orice altă opinie, de origine națională sau socială, de avere, de naștere sau decurgând din orice altă situație. [...]”

Articolul 7

”Toți oamenii sînt egali în fața legii și au, fără nici o deosebire, dreptul la o egală protecție a legii. Toți oamenii au dreptul la o protecție egală împotriva oricărei discriminări care ar viola prezenta Declarație și împotriva oricărei provocări la o asemenea discriminare.”

Articolul 8

„Orice persoană are dreptul la satisfacția efectivă din partea instanțelor juridice naționale competente împotriva actelor care violează drepturile fundamentale ce-i sînt recunoscute prin constituție sau lege.”

13 Pactul internațional cu privire la drepturile civile și politice.

(ratificat de Republica Moldova la 28 iulie 1990 prin Hotărârea Parlamentului nr. 217-XII).

Articolul 2

„1. Statele părți la prezentul pact se angajează să respecte și să garanteze tuturor indivizilor care se găsesc pe teritoriul lor și țin de competența lor drepturile recunoscute în prezentul pact, fără nici o deosebire, în special de rasă, culoare, sex, limba, religie, opinie politica sau orice alta opinie, origine națională sau socială, avere, nastere sau intemeiata pe orice alta imprejurare.

2. Statele parti la prezentul pact se angajeaza ca potrivit cu procedura lor constitutionala si cu dispozitiile prezentului pact sa actioneze spre a da posibilitatea adoptarii unor masuri legislative sau a altora, apte pentru traducerea in viata a drepturilor recunoscute in prezentul pact care nu ar fi inca in vigoare.

3. Statele părți la prezentul pact se angajează:

a) să garanteze ca orice persoana ale carei drepturi sau libertati recunoscute in prezentul pact au fost violate va dispune de o cale de recurs efectiva, chiar atunci cind incalcarea a fost comisa de persoane actionind in exercitiul functiilor lor oficiale;

b) să garanteze ca autoritatea competenta, judiciara, administrativa ori legislativa, sau orice alta autoritate competenta potrivit legislatiei statului, va hotari asupra drepturilor persoanei care foloseste calea de recurs, si sa dezvolte posibilitatile de recurs jurisdictional;

c) să garanteze ca autoritatile competente vor da urmare oricarui recurs care a fost recunoscut ca justificat.”

II. ARGUMENTELE ÎN SUSȚINEREA NECONSTITUȚIONALITĂȚII ALIN.(5) AL ART.16 ALIN.(2) AL LEGII PRIVIND INDEMNIZAȚIILE PENTRU INCAPACITATE TEMPORARĂ DE MUNCĂ ȘI ALTE PRESTAȚII DE ASIGURĂRI SOCIALE NR. 289-XV DIN 22.07.2004 ȘI PCT.49 AL AL REGULAMENTULUI CU PRIVIRE LA CONDIȚIILE DE STABILIRE, MODUL DE CALCUL ȘI DE PLATĂ A INDEMNIZAȚIILOR PENTRU INCAPACITATE TEMPORARĂ DE MUNCĂ APROBAT PRIN HG NR.108 DIN 03.02.2005.

Efectele discriminatorii ale normelor propuse spre verificarea constituționalității apar în momentul în care soția în ultimele 9 de luni premergătoare datei producerii riscului asigurat, a activat în câmpul muncii, dar nu poate beneficia de indemnizație de maternitate ca persoană asigurată căci la momentul survenirii riscului asigurat - acordarea concediului de maternitate nu are statut de persoană asigurată și nu poate beneficia de indemnizație de maternitate nici ca persoană aflată la întreținerea soțului căci nu întrunește condițiile prevăzute de alin.5 al art.16 al Legii nr.289 din 22.07.2004,

prin urmare în cazul nostru reclamanta Arseni Irina nu poate beneficia de indemnizație de maternitate, în contextul normelor expuse, deși acest drept este prevăzut express de legislație, indiferent

de statutul persoanei, și anume persoana îndreptățită poate beneficia de indemnizația respectivă ca persoană asigurată sau poate beneficia ca persoană aflată la întreținerea soțului, iar în cazul nostru datorită neconstituționalității normelor invocate, reclamanta nu se încadrează în nici una din categoriile menționate, fapt ce o pune într-o situație discriminatorie în comparație cu ambele categorii de persoane și anume cele asigurate și cele aflate la întreținerea soțului.

Astfel, tratamentul diferit, prin discriminare directă, este evident față de femeile care și-au pierdut statutul de persoană asigurată pînă la survenirea riscului asigurat, dar nu întrunesc nici termenul de 9 luni pentru a fi considerată ca persoană aflată la întreținerea soțului, în raport cu toate femeile inclusiv cele asigurate și considerate ca fiind la întreținerea soțului

Totodată neconstituționalitate normelor respective reiese și prin prisma faptului că potrivit CNAS-ului reclamanta deși nu poate beneficia de indemnizație de maternitate nici ca persoană asigurată și nici ca persoană aflată la întreținerea soțului/neasigurată, dar are dreptul de a beneficia de indemnizația pentru creșterea copilului ca persoană neasigurată/aflată la întreținerea soțului.

Prin urmare dorim să menționăm că aceste circumstanțe urmează a fi apreciate în coraport cu faptul că indemnizația pentru creșterea copilului este un drept subsecvent dreptului de indemnizație de maternitate, în contextul normelor art.124 al Codului muncii:

Art.124: Concediul de maternitate și concediul parțial plătit pentru îngrijirea copilului

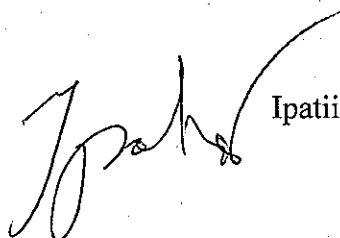
(1) Femeilor salariate și ucenicilor, precum și soțiilor aflate la întreținerea salariaților, li se acordă un concediu de maternitate ce include concediul prenatal cu o durată de 70 de zile calendaristice (în cazul sarcinilor cu 3 și mai mulți feți – 112 zile calendaristice) și concediul postnatal cu o durată de 56 de zile calendaristice (în cazul nașterilor complicate sau nașterii a doi sau mai mulți copii – 70 de zile calendaristice), plătindu-li-se pentru această perioadă indemnizații în modul prevăzut la art.123 alin.(2).

(2) În baza unei cereri scrise, persoanelor indicate la alin.(1), după expirarea concediului de maternitate, li se acordă un concediu parțial plătit pentru îngrijirea copilului pînă la vârsta de 3 ani, cu achitarea indemnizației din bugetul asigurărilor sociale de stat.

Astfel în mod cert se conturează neconstituționalitate normelor invocate în contextul în care persoana are dreptul de a beneficia de un drept subsecvent fără a beneficia de dreptul inițial.

Considerăm că o astfel de abordare nu are o justificare obiectivă și rezonabilă, fiind în contradicție cu principiul protecției mamei și a copilului, dat fiind faptul că de concediul de maternitate beneficiază doar femeile.

Cu respect,
Reprezentant

Ipatii Denis